

การศึกษาผลของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน

INHIBITION OF MELANIZATION BY *Vibrio harveyi* EXTRACT

โครงการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเคมีทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๕๖

การศึกษาผลของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน
INHIBITION OF MELANIZATION BY *Vibrio harveyi* EXTRACT

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาเคมีทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INHIBITION OF MELANIZATION

BY *Vibrio harveyi* EXTRACT

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
IN ENVIRONMENTAL RESOURCE CHEMISTRY

FACULTY OF SCIENCE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ACADEMIC YEAR 2013

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ การศึกษาผลของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการเกิดเมลานิน
Inhibition of melanization by *Vibrio harveyi* extract

ชื่อนักศึกษา นางสาวกชกร ทวนทอง
นางสาวณัฐมา ลิขิตตานนท์
นายปวรุตม์ สิ้นโน

ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชา เคมีสิ่งแวดล้อม
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ธิปชัย วัฒนวิจารณ์

คณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังอนุมัติให้โครงการพิเศษ
นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเคมีสิ่งแวดล้อม ประจำปี
การศึกษา 2556

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.สุวรรณ จรยาพูน	
ดร.เชิดศักดิ์ มณีรัตนรุ่งโรจน์	
ดร.ธิปชัย วัฒนวิจารณ์	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ	การศึกษาผลการของสารสกัด <i>Vibrio harveyi</i> ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน		
ชื่อนักศึกษา	นางสาวกชกร	ทวนทอง	53051138
	นางสาวณัฐมา	ลิขิตานนท์	53051180
	นายปวรุตม์	สินโน	53051211
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต		
สาขาวิชา	เคมีทรัพยากรสิ่งแวดล้อม		
ปีการศึกษา	2556		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ธิปชัย วัฒนวิจารณ์		

บทคัดย่อ

มนุษย์มีเซลล์ผิวหนังที่สร้างเม็ดสีเมลานิน โดยเอนไซม์ไทโรซิเนส (tyrosinase) มีบทบาทมากที่สุดในการสังเคราะห์เม็ดสีเมลานิน ทำให้แต่ละคนมีสีผิวต่างกัน สีผิวของคนเราสามารถที่จะเข้มขึ้นหรือจางลงได้ นอกจากนี้การเกิดเมลานินยังเกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกันของแมลงและกิ้ง โดยพบว่างานวิจัยก่อนหน้านี้แบคทีเรีย *Vibrio cholerae* สร้างสารยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสได้ งานวิจัยนี้จึงทำการสกัดสารจากแบคทีเรีย ที่ชื่อว่า vibrio ฮาเวีย (*Vibrio harveyi*) เพื่อศึกษาการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ไทโรซิเนส การสกัดสารจากแบคทีเรีย vibrio ฮาเวีย จะทำสารสกัดให้แห้งด้วยการระเหยและนำมาละลายด้วย DMSO จากนั้นนำสารสกัดที่ได้มาศึกษาการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส การศึกษาการยับยั้งเอนไซม์ของไทโรซิเนสของสารสกัดทำได้โดยใช้ L-DOPA และ 4-methylcatechol เป็นสับสเตรทและวัดแอกติวิตีของไทโรซิเนส จากค่าการดูดกลืนแสง ที่ความยาวคลื่น 475 นาโนเมตรและ 490 นาโนเมตร จะพิจารณาประสิทธิภาพของสารสกัดในการยับยั้งไทโรซิเนสได้จากอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา จากผลที่ได้พบว่าสารสกัดจากเชื้อ *Vibrio harveyi* มีความสามารถในการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสได้ โดยใช้ L-DOPA ที่เป็นสับสเตรทได้ดี เมื่อเปรียบเทียบกับ 4-methylcatechol และการยับยั้งขึ้นกับปริมาณของตัวยับยั้ง

คำสำคัญ : ไทโรซิเนส , L-DOPA , *Vibrio harveyi* , 4-methylcatechol

Title INHIBITION OF MELANIZATION BY *Vibrio harveyi* EXTRACT

Students Miss KodchakornThuanthong
Miss Nattacha Likittanon
Mr. Powarut Sinno

Degree Bachelor of Science

MajorProgram Environmental Resource Chemistry

Academic Year 2013

Advisor Dr.TipachaiVatanavicharn

ABSTRACT

Human has skin cells creating melanin whereas tyrosinase enzyme is a central role synthesize cause of a different skin color that are able to be darken or lighter . According to the problems , abundantly studying of melanin inhibition . In this research study tyrosinase enzyme inhibition by the extracts of bacteria , (*Vibrio harveyi*) , was dried by evaporation and dissolved in DMSO then use it to study tyrosinase enzyme inhibition. A study of tyrosinase enzyme activity inhibition use L-DOPA and 4-methylcatechol as substrate . Then measuring tyrosinase enzyme activity from absorbance at wavelength of 475 nm and 490 nm . Consider the efficiency of the extract inhibiting tyrosinase from reaction speed from slope graph. Conclude that , *Vibrio harveyi* extract can inhibit tyrosinase enzyme and L-DOPA is a better substrate compare to 4-methylcatechol

Keywords : tyrosinase , L-DOPA , *Vibrio harveyi* , 4-methylcatechol

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษนี้สำเร็จล่วงไปได้ด้วยดีต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ดร.ธิปชัย วัฒนวิจารณ์ ที่ให้ความรู้ คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำโครงการพิเศษนี้จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.สุวรรณ ี จรรยาพูน ดร.เชดศักดิ์ มณีรัตน์รุ่งโรจน์ ที่ให้คำแนะนำและเป็นกรรมการในการสอบโครงการพิเศษนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ห้องธุรการภาควิชาเคมี ที่อำนวยความสะดวกในการเบิกอุปกรณ์และสารเคมีต่างๆ รวมถึงการติดต่อประสานงานกับภาควิชาชีววิทยาประยุกต์

ขอขอบคุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ธุรการ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือตลอดการการทำโครงการพิเศษ

ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการชีวเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้อนุเคราะห์เครื่องมือและสารเคมีในการทำโครงการพิเศษ

ขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาโทและเอกห้องปฏิบัติการเคมีวิเคราะห์ที่ได้อนุเคราะห์เครื่องมือ สารเคมี สถานที่ และคำแนะนำต่างๆตลอดการทำโครงการพิเศษ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจตลอดในการทำโครงการพิเศษ

กชกร ทวนทอง
ณัฐมา ลิขิตตานนท์
ปรุฑมภ์ สิ้นโน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	V
สารบัญรูป	VI
สัญลักษณ์และคำย่อ	VII
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตงานวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 อนุกรมวิธานของแบคทีเรีย <i>Vibrio</i> Species(Higher Order Taxonomy)	3
2.2 ระบบโปรเฟีนอลออกซิเดส (Prophenoloxidase system; proPO system)	5
2.3 เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส (Phenoloxidase, PO)	7
2.4 สมบัติของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส	8
2.5 การจำแนกชนิดของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส	10
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.6.1 โมเลกุลขนาดเล็กที่ใช้ปกป้องแบคทีเรียที่ก่อโรคในแมลง	10
2.6.2 Mushroom tyrosinase	11

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 อุปกรณ์	12
3.2 เครื่องมือ	12
3.3 สารเคมี	13
3.4 การเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์บริสุทธิ์ <i>Vibrio harveyi</i> สายพันธุ์ 639 (VH 639)	13
3.5 การสกัดสารจากเชื้อ <i>Vibrio harveyi</i> สายพันธุ์ 639 (VH 639)	13
3.6 การวิเคราะห์ความสามารถยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ 4-Methylcatechol เป็นสับสเตรท	14
3.7 การวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งของไทโรซิเนสจากเห็ด โดยใช้ DOPA สับสเตรท	14
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	
4.1 ผลการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์บริสุทธิ์ <i>Vibrio harveyi</i> สายพันธุ์ 639 (VH 639)	15
4.2 การสกัดสารจากเชื้อ <i>Vibrio harveyi</i> สายพันธุ์ 639 (VH 639)	16
4.3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งของไทโรซิเนสจากเห็ด	21
4.4 ผลการวิเคราะห์ผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO	22
4.5 ผลการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็นสับสเตรท	23

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.6 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้ง ของเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท	24
4.7 ตารางแสดงการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสที่ปริมาณต่างๆของตัวยับยั้ง	25
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการทดลอง	28
5.2 ข้อเสนอแนะ	28
เอกสารอ้างอิง	29
ภาคผนวก ก เครื่องมือ สารเคมีและอุปกรณ์	31
ภาคผนวก ข การเตรียมสารเคมี	34
ภาคผนวก ค รายละเอียดผลการทดลอง	37

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	สัปดาห์ของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในสัตว์	8
ตารางที่ 2	สัปดาห์ของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในพืช	9
ตารางที่ 4.1	อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส	21
ตารางที่ 4.2	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO	22
ตารางที่ 4.3	ตารางแสดงอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา ของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4- methylcatechol เป็นสับสเตรท	24
ตารางที่ 4.4	ตารางแสดงอัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยาของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท	24
ตารางที่ 4.5	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ	26
ตารางที่ 4.6	ตารางแสดงแอกติวิตี้ของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ	26
ตารางที่ ค-1	ปริมาณที่เหมาะสมของเอนไซม์ไทโรซิเนส	38
ตารางที่ ค-2	อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส	39
ตารางที่ ค-3	ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย	40
ตารางที่ ค-4	อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส	41
ตารางที่ ค-5	ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย	41
ตารางที่ ค-6	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา	42
ตารางที่ ค-7	ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายครั้งที่ 1	42
ตารางที่ ค-8	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา	43
ตารางที่ ค-9	ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายครั้งที่ 2	43
ตารางที่ ค-10	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา	44
ตารางที่ ค-11	ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายครั้งที่ 3	44
ตารางที่ ค-12	อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา	45
ตารางที่ ค-13	ตารางแสดงแอกติวิตี้ของเอนไซม์ไทโรซิเนสโดย ใช้ DOPA เป็น สับสเตรททำการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง	45

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ ค-14	การเปลี่ยนแปลงปริมาณของสารตัวอย่าง	46
ตารางที่ ค-15	การเปลี่ยนแปลงปริมาณของเบดลิ่ง	46
ตารางที่ ค-16	การเปลี่ยนแปลงปริมาณของ DMSO	47

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
รูปที่ 1	ระบบโปรตีนออกซิเดสในสัตว์กลุ่มครัสเตเชียน	6
รูปที่ 4.1	เชื้อ <i>Vibrio harveyi</i> ที่มีการเจริญเติบโตบนอาหารแข็ง TSB + 2% NaCl หลังบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 18-24 ชั่วโมง	15
รูปที่ 4.2	เชื้อ <i>Vibrio harveyi</i> ที่เพาะเลี้ยงในอาหารเหลว TSB + 2% NaCl ก่อนนำไป เขย่า	16
รูปที่ 4.3	เชื้อ <i>Vibrio harveyi</i> ที่เพาะเลี้ยงในอาหารเหลว TSB + 2% NaCl หลังนำไปเขย่าที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส	17
รูปที่ 4.4	สารละลายเซลล์ <i>Vibrio harveyi</i> ก่อนนำไปเขย่า 2-3 ชั่วโมง	17
รูปที่ 4.5	สารละลายเซลล์ <i>Vibrio harveyi</i> หลังนำไปเขย่า สารละลายจะขุ่นขึ้น	18
รูปที่ 4.6	สารละลายเซลล์ <i>Vibrio harveyi</i> ที่ผ่านการเพาะเลี้ยงทั้งหมด จะถูกสกัดด้วยเอทิลอะซิเตต	18
รูปที่ 4.7	การแยกเซลล์โดยการปั่นเหวี่ยงที่อัตรา 3000 รอบต่อนาที	19
รูปที่ 4.8	สารละลายเซลล์หลังจากที่นำไปปั่นเหวี่ยง สารละลายเซลล์กับเอทิลอะซิเตตจะแยกชั้นเป็น 2 ชั้น	19
รูปที่ 4.9	เก็บส่วนใสด้านบนของเอทิลอะซิเตต 17 มิลลิลิตร	20
รูปที่ 4.10	หลังการระเหยจะเกิดตะกอนสีเหลืองที่ก้นบีกเกอร์ นำไปชั่งน้ำหนักตะกอน	20
รูปที่ 4.11	กราฟแสดงแอกติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนส เพื่อหาปริมาณที่เหมาะสมในการนำมาทดสอบความสามารถในการยับยั้ง	21
รูปที่ 4.12	กราฟแสดงผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO	22
รูปที่ 4.13	กราฟแสดงการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรท	23
รูปที่ 4.14	กราฟแสดงการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท	25
รูปที่ 4.15	ตารางแสดงแอกติวิตีของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ	26

คำย่อและสัญลักษณ์

คำย่อ	ความหมาย
VH	เชื้อ <i>Vibrio harveyi</i>
TSB	อาหาร Tryptic soy broth
OD ₆₀₀	การวัดความขุ่นที่ความยาวคลื่น 600 nm
DMSO	Dimethyl sulfoxide
DOPA	Dopamine
DI	น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ
mM	มิลลิโมล
μ L	ไมโครลิตร
mL	มิลลิลิตร
nm	นาโนเมตร

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเมลานิน ได้มีการพัฒนาและได้รับความสนใจมากขึ้น เนื่องจาก ผู้คนได้เริ่มเห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผิวของร่างกาย ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ดูแลร่างกายอย่างมาก จึงได้เกิดความคิดในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน

ในการศึกษาผลการของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน ศึกษากระบวนการผลิตเมลานินปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการผลิต คือ เอนไซม์ (Enzyme) ซึ่งเอนไซม์ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดคือ เอนไซม์ไทโรซิเนส (tyrosinase) ถูกสังเคราะห์ขึ้นใน Rough Endoplasmic Reticulum และถูกขนต่อไปที่ Golgi Body ซึ่งจะสร้างเปลือกหุ้ม tyrosinase ให้เป็นถุงไว้เรียกว่า melanosomes ซึ่ง melanin จะถูกสังเคราะห์ขึ้นในส่วนนี้เอง เมื่อถูกสร้างขึ้นแล้วก็จะถูกปล่อยเข้าสู่ส่วนที่เป็น Cytoplasm ของเซลล์ Melanocyte และ ณ จุดนี้ melanin จะทำหน้าที่กรองรังสีไว้เพื่อปกป้องเซลล์ และป้องกันการกลายพันธุ์ของ DNA ซึ่งเอนไซม์ไทโรซิเนสมีหน้าที่เปลี่ยนไทโรซิน (tyrosine) ไปเป็นสารกึ่งกลาง (DOPA , DOPAquinone) จนกระทั่งได้ยูเมลานิน (eumelanin) ซึ่งมีสีเข้ม (น้ำตาล-ดำ) ถ้าเอนไซม์นี้ทำงานมากเกินไปก็จะทำให้เม็ดสีเมลานิน ถูกสร้างได้มากขึ้นและอาจจะได้เม็ดสีสีดำแบบยูเมลานินมากขึ้นทำให้เกิดรอยดำหรือฝ้า จึงมีการพยายามยับยั้งการทำงานของเอนไซม์นี้ด้วยสารบางชนิดเช่น วิตามินซี, แอลบูติน (albutin) โดยเมลานินในมนุษย์และแมลงหรือสัตว์มีข้อปัดต้องทำหน้าที่ต่างกัน คือ ในกลุ่มของแมลงและกิ้งก่า เมลาโนอินจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน แต่ในมนุษย์ เมลาโนอินจะแสดงออกในรูปของสีผิว สำหรับที่ผิวหนัง เม็ดสีมีความสำคัญในการให้สีกับผิวหนัง และป้องกันอันตรายจากรังสีอัลตราไวโอเล็ต ส่วนในดวงตา เม็ดสีเป็นตัวทำให้ดวงตามีความมืดสนิทซึ่งมีความจำเป็นต่อการมองเห็นและยังป้องกันอันตรายของเซลล์รับสีในจอประสาทตาจากรังสีอัลตราไวโอเล็ต ไม่ว่าจะเป็ฝ้า จุดดำงดำ ผิวดำแดด ล้วนมีสาเหตุมาจากเม็ดสีเมลานินทั้งนั้น หากเมลานินมีจำนวนมากสีผิวก็จะเข้มขึ้น เมลาโนอินมีจำนวนน้อยสีผิวก็จะอ่อน และหากมีมากเป็นบางบริเวณก็ก่อให้เกิดฝ้าหรือจุดดำงดำตามมานั่นเอง ดังนั้นโครงการวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสจากสารสกัด *Vibrio harveyi* เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ได้

1.2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. ศึกษาผลของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการผลิตเมลานิน โดยอาศัยความสัมพันธ์ในเรื่องการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ (Enzyme inhibition) ว่ามีผลต่อกันหรือไม่อย่างไร

1.3. ขอบเขตของงานวิจัย

1. ทดสอบความสามารถในการยับยั้งการสร้างเมลานินโดยใช้สารสกัดจาก *Vibrio harveyi*

1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของโครงการวิจัย

1. สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดในอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ซึ่งอาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง โดยส่วนใหญ่สารที่สกัดนำมาใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องสำอางจะมาจากพืช
2. สามารถนำไปศึกษาต่อเพื่อป้องกันการติดเชื้อ *Vibrio harveyi* ในกุ้งจากการพัฒนาด้านอาหารและยารักษาโรค

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 อนุกรมวิธานของแบคทีเรีย *Vibrio species* (Higher Order Taxonomy)

การจัดกลุ่มแบคทีเรียตามหลักวิชาการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่ (*Bacteria Taxonomy*) จัดตามพื้นฐานของความเหมือนกันหรือความสัมพันธ์กันของแบคทีเรีย (*Similarities or Relationships*) ลักษณะทาง *Phenotype* และ *Genotype* การจัดกลุ่มจะจัดเรียงจากระดับ *Kingdom* จนถึงระดับ *Subspecies*

Kingdom Bacteria

Phylum Proteobacteria

Class Gammaproteobacteria

Order Vibrionales

Family Vibrionaceae

Species *Vibrio harveyi*

Synonyms *Lucibacterium harveyi*, *Beneckea harveyi*, *Achromobacter harveyi*, *Pseudomonas harveyi*, *Photobacterium harveyi*, *Vibrio carchariae*, *Vibrio trachuri*; (Thompson, 2002)

Vibrio harveyi อยู่ในกลุ่มของแบคทีเรียแกรมลบ (Gram negative) ลักษณะรูปท่อนโค้งงอ (curved rod shaped) เติบโตได้ทั้งในสภาพที่ใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนบางกลุ่มต้องการเกลือเพราะมีส่วนช่วยกระตุ้นการเติบโต มีขนาดความกว้างของเซลล์ประมาณ 0.5-0.8 μm ยาว 1.4-2.6 μm

วิบริโอสามารถเจริญจะให้โคโลนีสีเขียวหรือเหลือง ในสภาพการเจริญในอาหารเหลว (liquid media) แบคทีเรียวิบริโอจะมี polar flagellum ที่มีปลอกหุ้มเพียง 1 เส้นที่บริเวณด้านข้างของเซลล์ใช้ในการเคลื่อนที่ *Vibrio harveyi* เมื่อเจริญในอาหารแข็ง (solid media) ทดสอบ oxidase test ให้ผลบวกเกือบทั้งหมดของแบคทีเรียบางครั้งอาจพบ polar flagellum เพิ่มเป็น 3 เส้น (Baumann *et al.*, 1980) มีความต้องการสารอินทรีย์เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานเติบโตได้ดีทั้งในสภาพที่มีและไม่มีออกซิเจน มีการเจริญเติบโตเพิ่มจำนวน ได้ดีที่ความเค็ม 10-40 ส่วนในพัน

ส่วน อุณหภูมิระหว่าง 25-35 องศาเซลเซียส (ชลด, 2543) อาหารเฉพาะ (selective media) ที่ใช้ในการคัดเลือกแบคทีเรียสกุลนี้ คือ Thiosulfate Citrate Bile Sucrose Agar (TCBS Agar)

Vibrio haveyi จัดเป็นแบคทีเรียที่มีคุณลักษณะพิเศษ คือ สามารถเรืองแสง (luminescence) ในสภาพต่างๆ เช่นเดียวกับแบคทีเรียวิบริโอหลายชนิด เช่น *V. cholerae* (biotype albensis) (ลีลาและคณะ, 2539) *V. vulnificus* บางสายพันธุ์ (Mohney et al., 1994), *V. splendidus* (Lavilla-Pitogo et al., 1990) และแบคทีเรียในสกุล *Photobacterium* เช่น *P. leiognathi* (ชัยวุฒิ, 2539), *P. phosphoreum* (Prayitno and Latchford, 1995) เนื่องจากมีเอนไซม์ลูซิเฟอเรส (luciferase) ซึ่งเอนไซม์ดังกล่าวจะกระตุ้นปฏิกิริยาออกซิเดชันของ Aldehyde และ Flavin mononucleotide (FMNH₂) ในรูป reduced ให้ได้น้ำ กรดอินทรีย์ และ Flavin mononucleotide และปลดปล่อยพลังงานออกมาในรูปพลังงานแสง มีสีเขียวแกมเหลืองออกมา มีความยาวคลื่น 490 nm. (Schmetlerer et al., 1986) ดังสมการ

หมายเหตุ ; RCHO คือ อัลดีไฮด์คาร์บอนอะตอมต่อกันเป็นเส้นตรงอยู่ในช่วง 7-9 คาร์บอนอะตอม

Vibrio spp. เป็นแบคทีเรียที่สามารถพบได้ในสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นน้ำจืดและจัดเป็นกลุ่มที่เจริญได้ดีในทะเล นอกจากนี้พบอาศัยอยู่ในระบบทางเดินอาหาร (Alimentary tracts) ในสัตว์หลายๆชนิด (West and Cowell, 1984) รวมถึงกุ้งทะเลบางชนิด (Yasuda and Kitao, 1980) บางชนิดดำรงชีวิตเป็นผู้ย่อยสลายในสภาพแวดล้อมและบางชนิด จัดเป็นชนิดที่ก่อโรคในมนุษย์และบางชนิดยังเป็นสาเหตุของการเกิดโรคทั้งสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลังหลายชนิด แต่ *V. haveyi* ไม่พบการก่อโรคในมนุษย์และนอกจากนี้ยังพบว่า *V. alginolyticus*, *V. anguillarum*, *V. carchariae*, *V. cholerae*, *V. damsela*, *V. ordalii* และ *V. vulnificus* จัดเป็นชนิดที่ทำให้เกิดโรคในปลาเช่นกัน (Austin และ Austin, 1988) และบางชนิดยังเป็นสาเหตุของการเกิดโรคในกุ้ง penaeid อีกด้วย (Lightner, 1988)

จากรายงานโดยทั่วไปพบว่าแบคทีเรียเรืองแสง *Vibrio* spp. ที่เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดโรคในกุ้งกุลาดำ ได้แก่ *V. haveyi*, *V. splendidus* และบางสายพันธุ์ของ *V. parahaemolyticus* โดยเฉพาะอย่างยิ่ง *V. haveyi* นั้นมีรายงานว่า เป็นชนิดที่สร้างความเสียหายอย่างหนักต่อกุ้งในโรงเพาะและอนุบาลในแถบประเทศอาเซียนที่มีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Prayitno and Latchford, 1995) โดย

มีผลทำให้กุ้งในโรงเพาะและอนุบาลเกิดโรคที่เรียกว่า " โรคเรืองแสง " (Luminous หรือ Diamond Disease) โดยลูกกุ้งที่ป่วยเป็นโรคจะไม่อ่อนไวในการว่ายน้ำ การเคลื่อนที่ช้าลง กล้ามเนื้อบริเวณ

ช่องท้องจะมีสีขาวขุ่น อ่อนแอ กินอาหารน้อยลงจมลงสู่ก้นบ่อและตายภายใน 1-2 วันภายหลังจากพบอาการอัตราการตายจะเพิ่มสูงขึ้นจาก 20 เปอร์เซ็นต์และอาจถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ในเวลากลางคืนจะสังเกตเห็นจุดสีเขียวระยะยิบระยะยิบคล้ายแสงหิ่งห้อยลอยตัวขึ้นลงตามการเคลื่อนไหวของลูกกุ้ง (Raungpan , 1995)

2.2 ระบบโปรเฟีนอลออกซิเดส (Prophenoloxidase system; proPO system)

ระบบโปรเฟีนอลออกซิเดส (Prophenoloxidase system ; proPO system) หรือระบบ proPO เป็นระบบป้องกันตัวที่สำคัญของสัตว์กลุ่มอาร์โทรพอด ซึ่งสามารถจดจำสิ่งแปลกปลอมที่เข้ามาสู่ร่างกายได้ (Söderhäll and Cerenius, 1998) โดยจดจำส่วนประกอบของผนังเซลล์ของจุลินทรีย์ เช่น เบตา-1,3-กลูแคน ลิโปลิแซคคาไรด์ เปปทิโดไกลแคน และกรดลิโปทิโซอิก โดยอาศัยโมเลกุลสำหรับจดจำที่จำเพาะได้แก่ BGBP และ LGBP (Davic and Söderhäll, 1990; Lee *et al.*, 2000) โมเลกุล BGBP สังเคราะห์ที่ตับในขณะที่โมเลกุล LGBP สังเคราะห์ที่เซลล์ฮีโมไซท์ เมื่อ BGBP จับกับเบตา-1,3-กลูแคน โปรตีนนี้จะไปจับตัวรับบนผิวเซลล์ของเซลล์ฮีโมไซท์ (Barracco *et al.*, 1991; Davic and Söderhäll 1992)

การที่ BGBP - glucan complex จับกับเซลล์ฮีโมไซท์สามารถชักนำให้เกิดปฏิกิริยาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น การแผ่ขยายและการสลายเกรนูลของเซลล์ฮีโมไซท์ (Barracco *et al.*, 1991) สนับสนุนให้เซลล์ไฮยาลินมีอัตราการกลืนกินเร็วขึ้น (Thornqvist *et al.*, 1994) การสลายเซลล์ฮีโมไซท์ชนิดกรานูลทำให้เกิดการหลั่งสารที่เป็นองค์ประกอบของระบบ proPO และสารอื่นๆ ที่สำคัญในการป้องกันตัวออกมาจากกรานูล ดังแสดงในรูปที่ 1

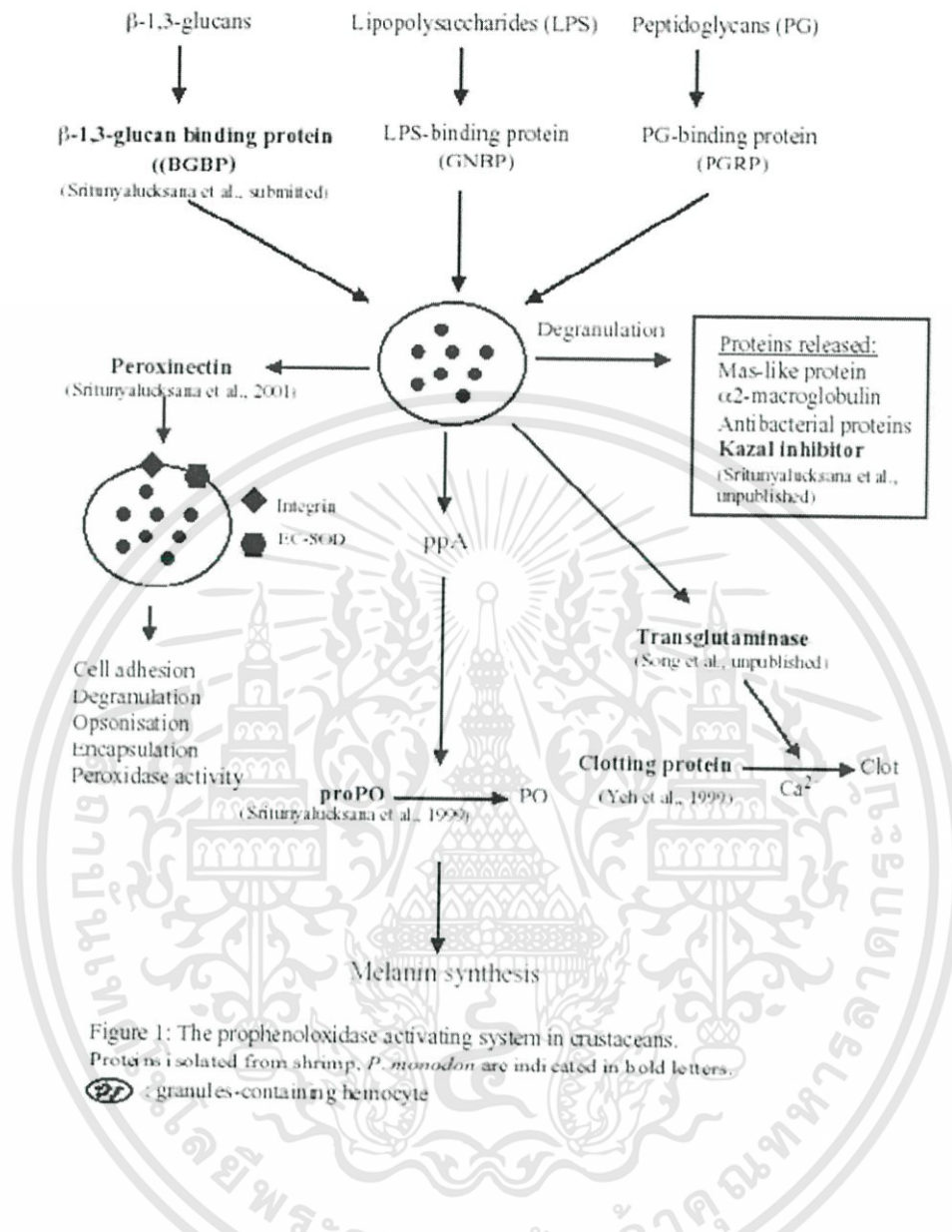

Figure 1: The prophenoloxidase activating system in crustaceans. Proteins isolated from shrimp, *P. monodon* are indicated in bold letters. **(P)** = granules-containing hemocyte

รูปที่ 1 ระบบโปรเฟินออกซิเดสในสัตว์กลุ่มครัสเตเชียน
(Sritunyalucksana, 2001)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระตุ้นระบบโปรเฟโนลออกซิเดส (Prophenoloxidase activating system; proPO system) ถูกควบคุมด้วยเอนไซม์ Serine proteinase (SP) ซึ่งเรียกเอนไซม์นี้ว่า ppA (Prophenoloxidase activating enzyme) ในกุ้งนาง (crayfish) เอนไซม์ ppA เป็น trypsin-like proteinase ซึ่งถูกเก็บไว้ในรูป inactive ภายในกรานูลเมื่อมีการสลายกรานูล เอนไซม์ ppA นี้จะหลั่งออกมาพร้อมกับเอนไซม์โปรเฟโนลออกซิเดส (ProPO) และเปลี่ยนไปเป็นรูป active ที่สามารถเปลี่ยนเอนไซม์โปรเฟโนลออกซิเดส (ProPO) ไปเป็นเฟโนลออกซิเดส (PO) (Aspan and Söderhäll, 1991; Aspan *et al.*, 1995)

กระบวนการสังเคราะห์เมลานิน (Melanization) (Söderhäll and Cerenius, 1998) เอนไซม์เฟโนลออกซิเดส (Phenoloxidase enzyme) เป็นเอนไซม์ที่มีคอปเปอร์เป็นองค์ประกอบ (Copper containing) และเป็นเอนไซม์สำคัญโดยจะเร่งปฏิกิริยาการเติมหมู่ไฮดรอกซิล (O-hydroxylation) ของโมโนเฟโนล (Monophenol) ให้เป็นไดเฟโนล (Diphenol) และออกซิไดซ์ไดเฟโนล (Oxidise Diphenol) ไปเป็นควิโนน (Quinone) เกิดเป็นโพลีเมอร์ของเมลานินซึ่งมีสีดำ เมลานินและสารตัวกลางในกระบวนการนี้เป็นสารที่มีพิษสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ได้ เช่น ในกุ้งนางพบว่าสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรา *Aphanomyces astaci* (Söderhäll and Ajaxon, 1982) และเพื่อป้องกันการกระตุ้นเอนไซม์ proPO ไม่ให้มากเกินไปในระบบนี้จึงมีตัวควบคุม คือ ตัวยับยั้งเอนไซม์โปรตีนเนส (proteinase inhibitor) เช่น pacifastin, แอลฟา 2-มาโครโกลบูลิน (α 2-macroglobulin) (Hall *et al.*, 1989; Aspan *et al.*, 1990; Liang *et al.*, 1977)

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวยับยั้งเอนไซม์โปรตีนเนส (Proteinase inhibitor) ยังช่วยป้องกันการทำงานของเอนไซม์โปรตีนเนสของจุลินทรีย์ในการย่อยโปรตีนที่แข็งตัว (clotting protein) และการเจาะเพื่อการบุกรุก (penetrate) บริเวณที่เกิดบาดแผลในกุ้งนางพบว่า แอลฟา 2-มาโครโกลบูลินทำหน้าที่ดังกล่าว โดยแอลฟา 2-มาโครโกลบูลินสามารถจับกับโปรตีนที่แข็งตัวซึ่งเกิดจากการเร่งปฏิกิริยาโดยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส (transglutaminase) (Hall and Söderhäll, 1994)

2.3 เอนไซม์เฟโนลออกซิเดส (Phenoloxidase, PO)

เอนไซม์เฟโนลออกซิเดสแบบ monophenol oxidase เป็นเอนไซม์ที่ทำหน้าที่ในการเร่งปฏิกิริยาการเติมหมู่ไฮดรอกซิลที่ตำแหน่งออร์โธ (ortho) ของสับสเตรทแบบเฟโนล (phenolic substrate) และออกซิไดซ์ไดเฟโนลไปเป็น *o*-benzoquinone โดย diphenol oxidase ปฏิกิริยาทั้งสองใช้โมเลกุลของออกซิเจนเป็นสับสเตรทร่วม (Nicolas *et al.*, 1994) เอนไซม์เฟโนลออกซิเดสถูกค้นพบเป็นครั้งแรกในเห็ด โดยเอนไซม์ที่ถูกค้นพบนี้จะมีจำนวนหน่วยย่อย (subunit) ที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสมบัติทางเคมี ทางกายภาพ และทางจลนศาสตร์ของเอนไซม์ ความต่างของจำนวนหน่วยย่อยเป็นไปตามความจำเพาะที่มีต่อสับสเตรท (Marshall *et al.*, 2000) เอนไซม์เฟโนลออกซิเดส

(Phenoloxidase) เป็นเอนไซม์ที่มาจากระบบ proPO system พบในการสร้างเมลานินและตรวจพบได้ในฮีโมลิฟหรือใน coelom และยังพบได้ในคิวติเคิล (cuticle) ของอาร์โทรพอด (Söderhäll and Cerenius,1998) เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสสามารถเร่งปฏิกิริยาการเติมหมู่ไฮดรอกซิลที่ตำแหน่ง ortho ของโมโนฟีนอลและเร่งปฏิกิริยาออกซิเดชัน (oxidation) ของฟีนอลไปเป็นควิโนน รวมทั้งเอนไซม์นี้สามารถเปลี่ยนไทโรซีน(tyrosine) ไปเป็น Dihydroxyphenylalanine (DOPA) และเปลี่ยน DOPA ไปเป็น DOPA-quinone (Sugumaran,1996) โดยปฏิกิริยาเหล่านี้เกิดในวิถีการสร้างเมลานิน พบว่าส่วนประกอบของผนังเซลล์ของจุลินทรีย์ในปริมาณน้อยๆ ได้แก่ เบตา-1,3-กลูแคน ลิโปโพลีแซคคาไรด์ เปปติโดไกลแคน หรือ zymosan ซึ่งเป็นคาร์โบไฮเดรตจากผนังเซลล์ของยีสต์ urea, Ca^{2+} เอนไซม์ทริปซิน (trypsin) และความร้อนสามารถกระตุ้นให้เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสมีแอกทิวิตีเพิ่มสูงขึ้นได้ โดยทำหน้าที่กระตุ้นในลักษณะเดียวกับ serine proteinase (Söderhäll, 1981; Leonard *et al.*,1985) ซึ่งสามารถกระตุ้นเอนไซม์โปร-ฟีนอลออกซิเดสที่ไม่ active ไปเป็นเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสที่ active ได้และทำให้เกิดการสร้างเมลานินโดยเห็นเป็นจุดสีดำบริเวณคิวติเคิลของอาร์โทรพอด (Söderhäll and Ajaxon, 1982; Sugumaran and Kanost, 1993)

2.4 สมบัติของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส

ลักษณะของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสมีลักษณะ (substrate) หลากหลายชนิดทั้งเอนไซม์ในพืชและสัตว์ดังแสดงใน ตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ลักษณะของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในสัตว์

Source	Phenolic substrates
Crab	Catechol, L-DOPA
Clam	L-DOPA, tyrosine, hydroquinine monomethyl ether
Shrimp	Tyrosine,L-DOPA,methyl catechol, catechol,tyramine,phenol,hydroquinone, resorcinol
Lobster	Tyrosine
Cock roach	L-DOPA

ตารางที่ 2 สับสเตรทของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในพืช

Source	Phenolic substrates
Apple	Catechin, Caffeic acid, 4-methy catechol, flavonol glycosiders
Apricot	Chlorogenic acid, pyrogallol, 4-methy catechol, Caffeic acid
Avocado	Pyrogallol, Caffeic acid, DOPA, Caffeic acid
Banana	Dopamine, leucodelphindin, leucocyanins
Cacao	Catechin, complex tannins, anthocyanins, leucoanthocyanidins
Coffee beans	Chlorogenic acid, Caffeic acid
Eggplant	Chlorogenic acid, Caffeic acid, coumaric acid, cinnamic acid, derivatives
Grape	Catechin, Chlorogenic acid, DOPA, Phenol
Lettuce	Tyrosine, Caffeic acid, chlorogenic acid Devivates
Mango	DOPA, Catechol, Catechin, 4-methy catechol
Mushroom	Tyrosinase, DOPA, Dopamine, Adrenaline, Noradernaline
Peach	Catechol, Gallic acid, Catechin, Dopamine
Pear	Chlorogenic acid, Catechol, Catechin, Caffeic acid
Plum	Chlorogenic acid, Catechin, Caffeic acid, Catechol, DOPA
Potato	Chlorogenic acid, Caffeic acid, DOPA, <i>m</i> -cresol
Sweet Potato	Chlorogenic acid, Caffeic acid, Caffeylamide

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การจำแนกชนิดของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส

ความจำเพาะต่อสับสเตรทของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสสามารถนำมาใช้ในการจำแนกเอนไซม์ออกเป็น 3 ชนิด คือ monophenol oxidase (EC.1.14.18.1), catechol oxidase (EC.1.10.3.1.) และ laccase (EC.1.10.3.2.)

เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในแมลงแบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ ชนิด laccase (E.C.1.10.3.2; *p*-diphenol: O₂ oxidoreductase) ชนิด catechol oxidase (E.C.1.10.3.1 diphenol: O₂ oxidoreductase) และชนิด tyrosinase (E.C.1.14.18.1 monophenol, L-DOPA: O₂ oxidoreductase) (Barrett, 1987) เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสชนิด tyrosinase มีความสามารถในการออกซิไดซ์สารพวกโมโนฟีนอลและไดฟีนอลในขณะที่ชนิด laccase และ catechol oxidase จะมีความจำเพาะสูงต่อสับสเตรทไดฟีนอล เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส ในกวีตติลของแมลงมีความสามารถในการออกซิไดซ์สารพวกไดฟีนอลเท่านั้น ไม่สามารถออกซิไดซ์สารพวกโมโนฟีนอลได้แต่เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในฮีโมลิฟของแมลง 20 มีความสามารถในการออกซิไดซ์สารพวกโมโนฟีนอลส่วนเอนไซม์ในกวีตติลของสิ่งมีชีวิตจำพวกกุ้งสามารถออกซิไดซ์ได้ทั้งโมโนฟีนอลและไดฟีนอล

เอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสใน humoral fluid ของ amphioxus เป็นชนิด tyrosinase ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสในเซลล์ฮีโมไซท์ของกุ้ง *Penaeus californiensis* ในกุ้งนาง และในไข่ของทากน้ำจืด *Biomphalaria glabrata* (Bai et al., 1997; Gollas-Galvan et al., 1999; Asano and Ashida, 2001)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 โมเลกุลขนาดเล็กที่ใช้ปกป้องแบคทีเรียที่ก่อโรคในแมลง

จากงานวิจัยในการทดสอบผลของเอนไซม์ในแมลง 2 ชนิด *Xenorhabdus nematophila*, *Photorhabdus luminescence* ที่สามารถผลิตสารอินทรีย์ที่มีชื่อว่า rhabduscin, amido, glycosyl, vinyl-isonitile ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ที่อยู่พั้งชั้นของอะมิโนไทโรซีน (tyrosine) การวิเคราะห์ได้ถูกพัฒนามาจากแบบจำลอง Roman scattering และ fluorescence microscopy ซึ่งเทคนิคในการวิเคราะห์ทั้งสองชนิดนี้มีศักยภาพอย่างมากในการตรวจสอบการทำงานของเอนไซม์ ในงานวิจัยเป็นการตรวจสอบสารยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดส ซึ่งเอนไซม์ชนิดนี้มีหน้าที่สำคัญในระบบภูมิคุ้มกันในสัตว์กลุ่มครัสเตเชียน (Crustacean) นอกจากนี้ยังสามารถพบสารอินทรีย์ชนิดนี้ที่ผนังเซลล์ของแบคทีเรียที่เป็นพาหะนำโรคได้อีกด้วย จากงานวิจัยทางชีวเคมีเป็นการตรวจสอบความสามารถในการตอบสนองของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน ซึ่งใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วย fluorescence microscopy ซึ่งศักยภาพของเทคนิคนี้คือ แม้ว่าในงานวิจัยจะใช้ปริมาณและความเข้มข้นของสารตั้งต้นและเอนไซม์ในปริมาณและความเข้มข้นที่ต่ำ แต่การพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยไม่ได้พบกระบวนการยับยั้งการผลิตเมลานินในแมลงเพียงเท่านั้นยังพบในแบคทีเรียที่เป็นพาหะนำโรคอีกด้วย

2.6.2 Mushroom tyrosinase

tyrosinase เป็นเอนไซม์ที่สามารถพบได้ในพืช สัตว์ ผลไม้ ในการทำวิจัยส่วนใหญ่จะเลือกเอนไซม์ที่มาจากเห็ดมากกว่าชนิดอื่นด้วยเหตุผล คือ สะดวก คุณสมบัติเฉพาะตัวของเอนไซม์ที่สามารถตอบทำปฏิกิริยากับสารตั้งต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งปฏิกิริยามีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่

- 1). Reduction : the reduction of monophenols (e.g. tyrosine)
- 2). Oxidase : the oxidation of diphenols (e.g. catechol)

จากคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สามารถเป็นสารกระตุ้นการทำงาน (Enzyme activation) ตัวยับยั้งการทำงาน (Enzyme inhibitor) โดยคุณสมบัติเฉพาะตัวจึงทำให้เอนไซม์ไทโรซิเนสจากเห็ด เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมการสกัดและการผลิตเอนไซม์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 อุปกรณ์เครื่องมือและ สารเคมี

3.1 อุปกรณ์

1. ไมโครปิเปต HTL LAB SOLUTION รุ่น DISCOVERY COMFORT ประเทศโปแลนด์
2. ทิปขนาดต่างๆ(Micropipette and Tips) GILSON รุ่น AUTOCLAVABLE TOWERPACK ประเทศสหรัฐอเมริกา
3. ลูปเย็บเชื้อ (Loops Inoculate)
4. Quart Cuvette
5. หลอด ไมโครเซนติฟิวจ์ขนาด 50mL
6. พาราฟิล์ม
7. ตะเกียง
8. ไฟแช็ค
9. ขวดรูปชมพู่ขนาด 500mL
10. บีกเกอร์ขนาด 50 mL 100 mL และ 500 mL
11. งานเพาะเชื้อ
12. กระดาษกรอง Whatman
13. ขวด Duran
14. หลอดทดลองขนาด 12 mL และ 50 mL
15. ไมโครเพลท 96 หลุม

3.2 เครื่องมือ

1. เครื่องปั่นเหวี่ยง (Microcentrifuge)
2. เครื่อง (Incubator Shaker) WIS 30 DIHAN
3. เครื่อง Spectrophotometer 269N273008 CALIBRATION LABORATORY
4. ตู้บ่มเชื้อ Plus II incubater บริษัท Thai polymedic
5. ตู้เย็น
6. เครื่องปั่นเหวี่ยง(Centrifuge)
7. หม้อนึ่งความดันไอน้ำ (autoclave)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เครื่องซั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง

3.3 สารเคมี

1. เชื้อ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639
2. อาหารเลี้ยงเชื้อเหลว TSB Broth Molecular biology grade ประเทศสหรัฐอเมริกา
3. อาหารเลี้ยงเชื้อ TSB Agar/Amp Molecular biology grade ประเทศสหรัฐอเมริกา
4. น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยเครื่อง Autoclave
5. เอทิลอะซิเตต (ethyl acetate)
6. โซเดียมซัลเฟต (sodium sulfate)
7. Tyrosinase from mushroom lyophilized powder 25KU
8. 4-Methylcatechol 98% 25g (A126510250)
9. DMSO (dimethyl sulfoxide)
10. โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride)
11. สารละลาย DOPA (Dopamine)
12. Phosphate Buffered Saline (PBS Buffer)
13. ฟีนิลไทโอยูเรีย

3.4 การเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์บริสุทธิ์ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639 (VH 639)

นำเชื้อแบคทีเรียมาเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSB + 2% NaCl (Tryptic Soy Broth +เกลือ 2%) ด้วยเทคนิค Streak plate technique บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 18-24 ชั่วโมง เพื่อให้ได้โคโลนีเดี่ยว

3.5 การสกัดสารจากเชื้อ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639 (VH 639)

เชื้อ *Vibrio harveyi* จะถูกเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง ภายใต้อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ที่อัตราการเขย่า 250 รอบต่อนาทีในอาหารเหลว TSB จากนั้นนำสารละลายเซลล์ 200 ไมโครลิตรที่เพาะเลี้ยงเป็นเวลา 1 คืนให้เข้าสู่ระยะสแตชันนารีเฟสจะถูกนำมาบ่มต่อในอาหารเหลว TSB ปริมาตร 20 มิลลิตร ทำการเพาะเลี้ยงภายใต้อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส อัตราการเขย่า 250 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง และตรวจวัดค่าความขุ่น ($OD_{600} = 0.5-0.6$) โดยใช้เครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่นที่ 600 นาโนเมตร สารละลายเซลล์ที่ผ่านการเพาะเลี้ยงทั้งหมดจะถูกสกัดด้วยเอทิลอะซิเตตโดยสัดส่วน 1:1 ทำการแยกเซลล์โดยการปั่นเหวี่ยง และเก็บส่วนใสด้านบนของเอทิลอะซิเตต 18 มิลลิตร การเตรียมสารตัวอย่างชุดที่ 1 (Sample 1) สามารถถ่ายลงใน

หลอดไมโครเซนติพีพิจ และทำให้แห้งได้เลยทันที ส่วนการเตรียมสารตัวอย่างชุดที่ 2 (Sample 2) ขึ้นตอนสักัดจะเหมือนเตรียมสารตัวอย่างชุดที่ 1 จะต่างกันตรงวิธีการเก็บส่วนใสด้านบนของเอทิลอะซิเตต สารตัวอย่างชุดที่ 2 จะทำให้แห้งด้วยการเติมโซเดียมซัลเฟต (Na_2SO_4) กรองและทำให้แห้ง เพื่อให้ได้ของแข็งสีส้มแล้วละลายด้วย DMSO ชุดควบคุมจะทำเหมือนกับตัวอย่างแต่ไม่ใส่เชื้อแบคทีเรีย *Vibrio harveyi* (Blank 1, Blank 2)

3.6 การวิเคราะห์ความสามารถยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ 4-methylcatechol เป็นสับสเตรท

การวิเคราะห์ความสามารถของเอนไซม์ไทโรซิเนสใช้ 96-well microplates ปิเปตเอนไซม์ไทโรซิเนส 1 ไมโครลิตร (ความเข้มข้น 2 ยูนิต ต่อไมโครลิตร) และฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 189 ไมโครลิตร (100 มิลลิโมล) และเก็บสารละลายที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำสารยับยั้ง 50 ไมโครลิตรละลายใน DMSO และเติมด้วย 5 ไมโครลิตรของ 4-methylcatechol 20 มิลลิโมล นำ 96-well microplates ที่เขย่าเป็นเวลา 3 วินาที มาตรวจวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 490 นาโนเมตร ทุก ๆ นาที เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ฟินิลไทโอยูเรียจะถูกใช้เป็นตัวควบคุมที่ให้ผลบวก DMSO จะถูกใช้เป็นการควบคุมที่ให้ผลลบ ในการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส สามารถคำนวณได้จากค่าอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา ค่าอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาสามารถคำนวณได้จากความชันของกราฟ

3.7 การวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งของไทโรซิเนสจากเห็ดโดยใช้ DOPA สับสเตรท

เอนไซม์ไทโรซิเนส เป็นเอนไซม์ที่สำคัญเอนไซม์หนึ่งในขบวนการผลิตเมลานิน ดังนั้นการวัดการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ชนิดนี้อาจเป็นตัวบ่งชี้ว่าสารสกัดสามารถยับยั้งการสร้างเมลานินได้ การวิเคราะห์เอนไซม์ไทโรซิเนส ใช้อุปกรณ์เป็น 96-well microplates (costar 3370) และเครื่องตรวจวัดค่าการดูดกลืนแสง (Molecular Devices FlexStation 3) ปิเปตสารละลาย DOPA ความเข้มข้น 2 มิลลิโมล ปริมาตร 50 ไมโครลิตรที่เตรียมในฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 0.1 โมล (พีเอช 6.8) เติมลงในสารยับยั้งปริมาตร 5 ไมโครลิตร ที่ละลายอยู่ใน DMSO จากนั้นนำสารละลายที่ได้บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 10 นาที ก่อนเติมด้วยสารละลายเอนไซม์ไทโรซิเนสจากเห็ดที่ละลายในฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (ความเข้มข้น 2 ยูนิต ต่อไมโครลิตร) ปริมาตร 1 ไมโครลิตร ที่เจลดทไว้ประมาณ 3 วินาที ก่อนทำการตรวจวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 475 นาโนเมตร ทุก ๆ 20 วินาที ฟินิลไทโอยูเรียจะถูกใช้เป็นตัวควบคุมที่ให้ผลบวก DMSO จะถูกใช้เป็นการควบคุมที่ให้ผลลบ อัตราเร็วเริ่มต้นคำนวณได้จากสมการเชิงเส้นในช่วง 3 นาทีแรกของการฟอร์มโดพาคโรม (dopachrome formation) ในการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสสามารถคำนวณได้จากค่าอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา ค่าอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาสามารถคำนวณได้จากความชันของกราฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลองและอภิปรายผล

4.1 ผลการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์บริสุทธิ์ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639 (VH 639)

จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639 (VH 639) ซึ่งทำการเพาะเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSB + 2% NaCl (Tryptic Soy Broth + เกลือ 2%) ด้วยเทคนิค Streak plate technique บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 18-24 ชั่วโมง พบว่าเชื้อจุลินทรีย์มีการเจริญเติบโต แยกเป็นโคโลนีเดี่ยว ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 เชื้อ *Vibrio harveyi* ที่มีการเจริญเติบโตบนอาหารแข็ง TSB + 2% NaCl หลังบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 18-24 ชั่วโมง

4.2 การสกัดสารจากเชื้อ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ 639 (VH 639)

แบคทีเรียจะถูกเพาะเลี้ยงและบ่มในตู้บ่มเชื้อ (Plus II incubate) เป็นเวลา 1 คืนที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส อัตราเขย่า 250 รอบต่อนาที ในอาหารเหลว TSB (Tryptic soy broth grade U.S.A.) จะได้สารละลายเซลล์ (Starter culture) สำหรับการสกัดสารจากเชื้อ *Vibrio harveyi* ดังรูปที่ 4.1

สารละลายเซลล์ (Starter culture) 200 ไมโครลิตรที่ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 1 คืนนำมา บ่มต่อในอาหารเหลว TSB (Tryptic soy broth grade U.S.A.) ปริมาตร 20 มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส อัตราเขย่า 250 รอบต่อนาทีและตรวจวัดความขุ่นที่ 600 นาโนเมตร (OD_{600} 0.5-0.6) ตรวจสอบเชื้อที่มีการเจริญเติบโตสารละลายจะขุ่น ดังรูปที่ 4.2 - 4.3

สารละลายเซลล์ (Starter culture) ที่ผ่านการเพาะเลี้ยงทั้งหมดจะถูกสกัดด้วยเอทิลอะซิเตต 19 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปปั่นเหวี่ยงเพื่อให้เกิดการแยกตัวที่อัตรา 3000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 15 นาที สารละลายจะแยกออกเป็น 2 ชั้นเก็บส่วนใสชั้นบนเพื่อไปประเหยแห้งจะเกิดเป็นตะกอนสีเหลืองและนำไปชั่งน้ำหนัก

รูปที่ 4.2 เชื้อ *Vibrio harveyi* ที่เพาะเลี้ยงในอาหารเหลว TSB + 2% NaCl ก่อนนำไปเขย่า

รูปที่ 4.3 เชื้อ *Vibrio harveyi* ที่เพาะเลี้ยงในอาหารเหลว TSB + 2% NaCl หลังนำไปเขย่าที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.4 สารละลายเซลล์ *Vibrio harveyi* ก่อนนำไปเขย่า 2-3 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 สารละลายเซลล์ *Vibrio harveyi* หลังนำไปเขย่า สารละลายจะขุ่นขึ้น

รูปที่ 4.6 สารละลายเซลล์ *Vibrio harveyi* ที่ผ่านการเพาะเลี้ยงทั้งหมดจะถูกสกัดด้วยเอทิลอะซิเตต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

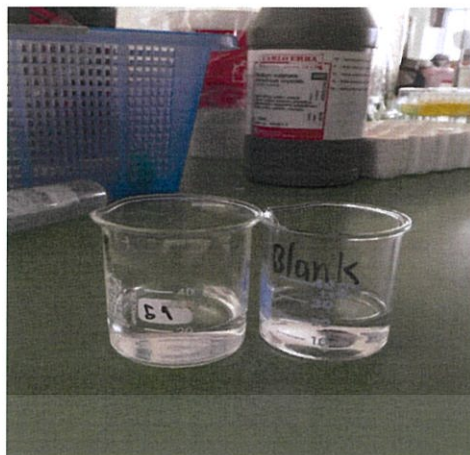

รูปที่ 4.7 การแยกเซลล์โดยการปั่นเหวี่ยงที่อัตรา 3000 รอบต่อนาที

รูป 4.8 สารละลายเซลล์หลังจากที่นำไปปั่นเหวี่ยง สารละลายเซลล์กับเอทิลอะซิเตตจะแยกชั้นเป็น 2 ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 เก็บส่วนใสด้านบนของเอทิลอะซิเตด 17 มิลลิลิตร

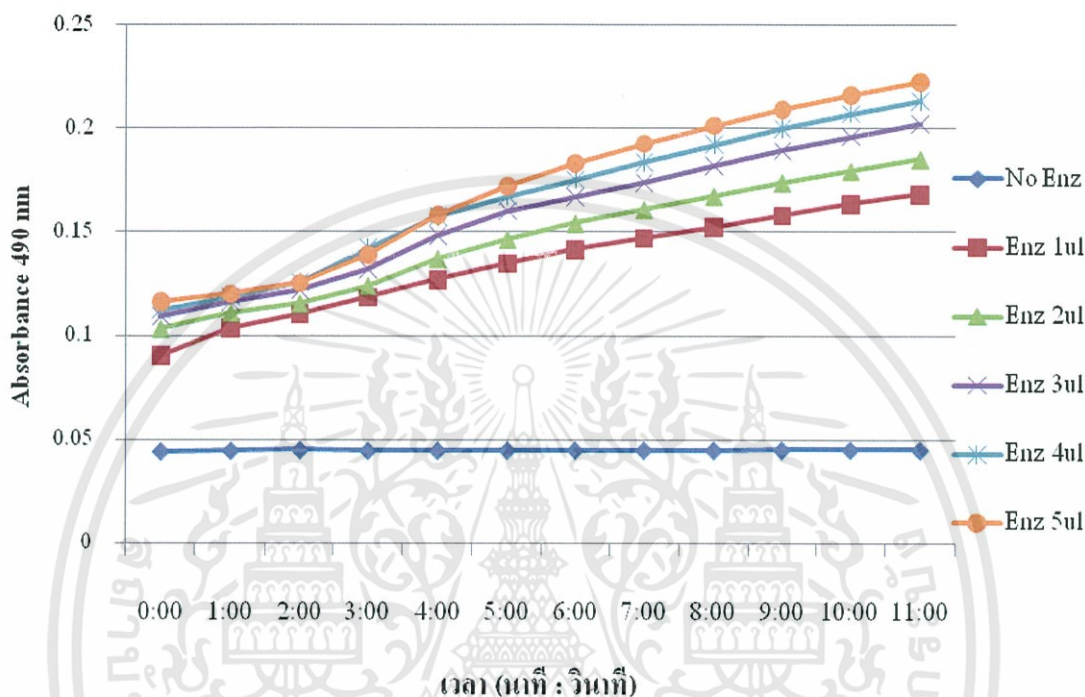

รูปที่ 4.10 หลังการระเหยจะเกิดตะกอนสีเหลืองที่ก้นบีกเกอร์ นำไปซึ่งหาน้ำหนักตะกอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งของไทโรซีนเนสจากเห็ด

จากการทดลองหาแอกติวิตี้ของไทโรซีนเนส เพื่อหาปริมาณที่เหมาะสมในการนำมาใช้ทดสอบความสามารถในการยับยั้ง โดย เริ่มตั้งแต่ ไมโครเอนไซม์ (No Enz) ไปจนถึงปริมาณ 5 ไมโครลิตร (Enz 5 μ l)

รูปที่ 4.11 กราฟแสดงแอกติวิตี้ของเอนไซม์ไทโรซีนเนสเพื่อหาปริมาณที่เหมาะสมในการนำมาใช้ทดสอบความสามารถในการยับยั้ง

จากการทดสอบแอกติวิตี้ของเอนไซม์ไทโรซีนเนสเพื่อหาปริมาณที่เหมาะสมในการนำมาใช้ทดสอบความสามารถในการยับยั้งสามารถคำนวณอัตราได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซีนเนส

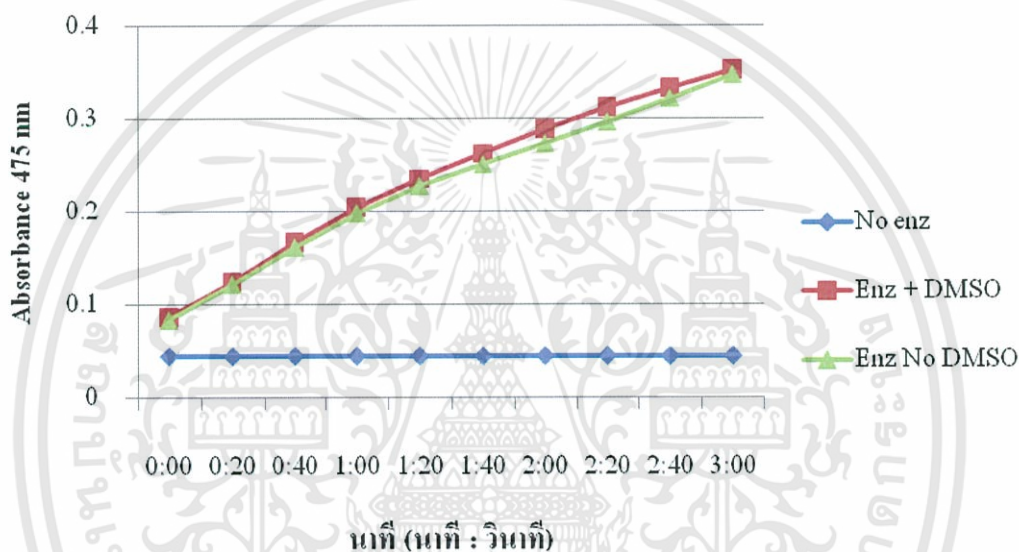
ปริมาตร (ไมโครลิตร)	อัตราเร็ว(sec ⁻¹)
0	0
1	5.60×10^{-3}
2	6.41×10^{-3}
3	7.06×10^{-3}
4	7.70×10^{-3}
5	8.41×10^{-3}

จากตารางแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส จากผลที่ได้ ปริมาณเอนไซม์ที่น้อยที่สุดที่ทำให้กราฟเป็นเส้นตรงคือ 1 ไมโครลิตร (2 unit) ดังนั้นเราจึงใช้ปริมาณนี้ทุกการทดลอง หลังจากนั้น เพราะถ้าเอนไซม์ไทโรซิเนสมีมาก ปฏิกิริยาจะเกิดเร็วเกินไป อาจส่งผลให้ด้วยยับยั้งไม่สามารถยับยั้งได้

4.4 ผลการวิเคราะห์ผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม

DMSO

จากการวิเคราะห์ผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO เพื่อทำให้ทราบว่า DMSO มีผลต่อการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส

รูปที่ 4.12 กราฟแสดงผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO

จากการวิเคราะห์ผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO สามารถคำนวณอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาได้ดังตารางที่ 4.2

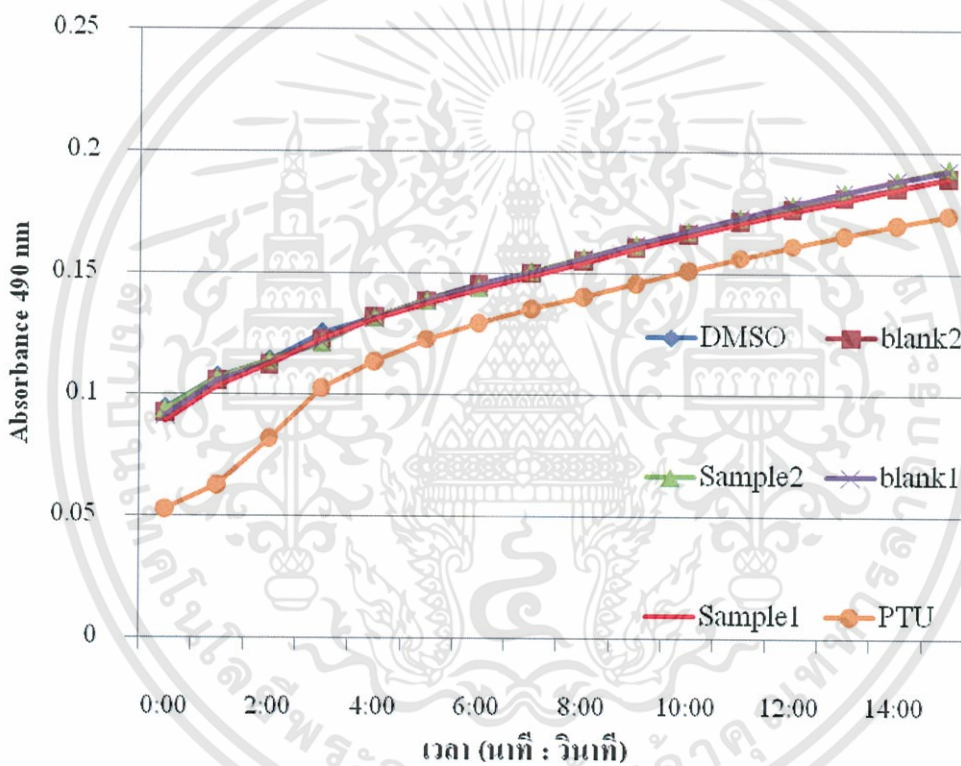
ตารางที่ 4.2 อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาเมื่อเติม DMSO และไม่เติม DMSO

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec^{-1})
No Enz	0.000
Enz+DMSO	3.00×10^{-2}
Enz No DMSO	3.23×10^{-2}

เนื่องจากตัวยับยั้ง ถูกละลายอยู่ใน DMSO เราจึงต้องทดสอบผลของ DMSO ต่อการเร่งปฏิกิริยาของเอนไซม์ไทโรซิเนส จากผลที่ได้พบว่าอัตราเร็วของกลุ่มเอนไซม์ไทโรซิเนสที่มี DMSO กับเอนไซม์ไทโรซิเนส ที่ไม่มี DMSO มีค่า ใกล้เคียงกัน และมี เปอร์เซ็นต์แอคติวิตี เท่ากับ 92.88 ซึ่งมีค่าน้อยมาก ดังนั้นในการทดลองต่อจากนี้ต้องมี DMSO เป็นตัวควบคุม

4.5 ผลการทดสอบแอคติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรท

จากการทดลองหาแอคติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรทและการใช้สารสกัด (Sample 1, Sample 2, Blank 1, Blank 2) เป็นตัวยับยั้ง โดยมี PTU เป็น positive control และมี DMSO เป็น negative control ผลที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.13 กราฟแสดงการทดสอบแอคติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรท

จากการทดลองหาแอคติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรทและการใช้สารสกัด (Sample 1, Sample 2, Blank 1, Blank 2) เป็นตัวยับยั้ง โดยมี PTU เป็น positive control และมี DMSO เป็น negative control สามารถคำนวณอัตราเร็วและ เปอร์เซ็นต์แอคติวิตีได้ดัง ตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้

4-methylcatechol เป็น สับสเตรท

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec ⁻¹)	% Activity
DMSO	5.02×10^{-3}	100
NEG2	5.07×10^{-3}	100.9960
SAM2	5.44×10^{-3}	108.3665
NEG1	5.38×10^{-3}	107.1713
SAM1	5.20×10^{-3}	103.5856
PTU	5.13×10^{-3}	102.1912

จากตารางแสดงอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาของเอนไซม์ไทโรซิเนส จะเห็นว่าค่าเปอร์เซ็นต์การยับยั้งของสารตัวอย่างแต่ละตัวมีค่าใกล้เคียงกับตัวควบคุมทุกตัว รวมถึง PTU ซึ่งเป็น positive control ที่จะต้องให้ผลยับยั้ง 100 % ดังนั้น 4-methylcatechol จึงไม่เหมาะสมต่อการใช้เป็นสับสเตรท

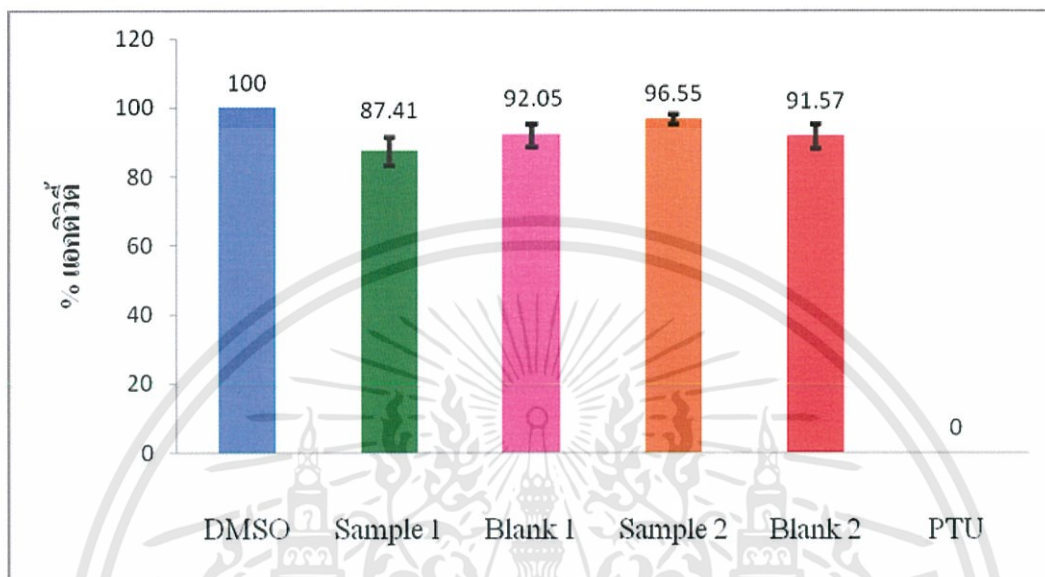
4.6 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท

จากการทดลองหาแอกติวิตี้ของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรทและการใช้สารสกัด (Sample 1, Sample 2, Blank 1, Blank 2) เป็นตัวยับยั้ง โดยมี PTU เป็น positive control และมี DMSO เป็น negative control และสามารถคำนวณอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาได้ดัง

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงอัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยาของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท

สารตัวอย่าง	อัตราเร็วครั้งที่ 1 (sec ⁻¹)	อัตราเร็วครั้งที่ 2 (sec ⁻¹)	อัตราเร็วครั้งที่ 3 (sec ⁻¹)
DMSO	7.76×10^{-2}	7.23×10^{-2}	9.53×10^{-2}
Sample 1	6.44×10^{-2}	6.58×10^{-2}	8.41×10^{-2}
Blank 1	6.95×10^{-2}	6.93×10^{-2}	8.65×10^{-2}
Sample 2	7.31×10^{-2}	7.02×10^{-2}	9.09×10^{-2}
Blank 2	6.80×10^{-2}	6.82×10^{-2}	8.84×10^{-2}
PTU	0.000	0.000	0.000

จากการทดลองหาแอกติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรทและการใช้สารสกัด (Sample 1, Sample 2, Blank 1, Blank 2) เป็นตัวยับยั้ง โดยมี PTU เป็น positive control และมี DMSO เป็น negative control สามารถคำนวณ เปอร์เซนต์แอกติวิตีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รูปที่ 4.14 กราฟแสดงการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส โดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท

จากตารางแสดงแอกติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ DOPA เป็น สับสเตรท จะเห็นได้ว่าค่า Sample 1 มีค่า เปอร์เซนต์แอกติวิตีน้อยที่สุด แสดงว่ามีการยับยั้งมากที่สุด คือ เอนไซม์ไทโรซิเนสทำงานได้ไม่ได้นั่นเอง ค่า PTU มีค่าเท่ากับ 0 เพราะมีผลการยับยั้ง 100 % และจากค่า S.D. ที่มีค่าน้อยแสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือสูง

4.7 ตารางแสดงการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสที่ปริมาณต่างๆของตัวยับยั้ง

จากการวิเคราะห์เอนไซม์ไทโรซิเนสในข้อ 4.6 พบว่า Sample 1 ให้ผลการยับยั้งดังนั้นเราจึงต้องการตรวจสอบว่าการยับยั้งกับปริมาณของตัวยับยั้ง โดยผลที่ได้ในการทดลองนี้ได้ปริมาณของตัวยับยั้งตั้งแต่ 5 ถึง 30 ไมโครลิตร ผลการทดลองเป็นดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ

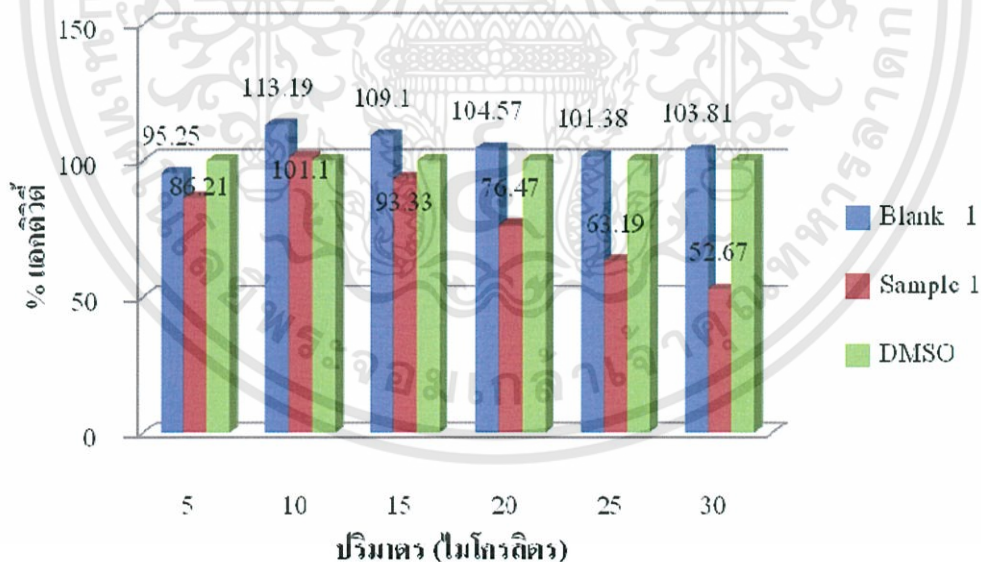
	5 ไมโครลิตร	10 ไมโครลิตร	15 ไมโครลิตร	20 ไมโครลิตร	25 ไมโครลิตร	30 ไมโครลิตร
Blank 1	2.21×10^{-2}	2.06×10^{-2}	1.80×10^{-2}	1.60×10^{-2}	1.46×10^{-2}	1.36×10^{-2}
Sample 1	2.00×10^{-2}	1.84×10^{-2}	1.54×10^{-2}	1.17×10^{-2}	0.91×10^{-2}	0.69×10^{-2}
DMSO	2.32×10^{-2}	1.82×10^{-2}	1.65×10^{-2}	1.53×10^{-2}	1.44×10^{-2}	1.31×10^{-2}

Control เท่ากับ 0

จากตารางที่ 4.6 สามารถคำนวณ เปอร์เซนต์แอกติวิตี้ ได้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงแอกติวิตี้ของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ

	5 ไมโครลิตร	10 ไมโครลิตร	15 ไมโครลิตร	20 ไมโครลิตร	25 ไมโครลิตร	30 ไมโครลิตร
Blank 1	95.25	113.19	109.10	104.57	101.38	103.81
Sample 1	86.21	101.10	93.33	76.47	63.19	52.67
DMSO	100	100	100	100	100	100

รูปที่ 4.15 ตารางแสดงแอกติวิตี้ของสารตัวอย่างในแต่ละปริมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่า Sample 1 จะยับยั้งมากขึ้นตามปริมาณของตัวยับยั้งที่มากขึ้น เมื่อมีปริมาณของ Sample 1 มากขึ้น การยับยั้งมีมากขึ้นจะทำให้เอนไซม์ไทโรซิเนสทำงานได้ไม่ดีนั่นเอง จากผลนี้เราใช้ DMSO เป็นตัวอย่างควบคุมที่ให้ผลลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ศึกษาผลการของสารสกัดจาก *Vibrio harveyi* ต่อการยับยั้งการผลิตเมลานิน การศึกษาการยับยั้งแอกติวิตีของไทโรซิเนสของสารสกัดทำได้โดยใช้ 4-methylcatechol และ L-DOPA เป็นสับสเตรทและวัดแอกติวิตีของเอนไซม์ไทโรซิเนส จากค่าการดูดกลืนแสง ผลการทดลองที่ได้สามารถสรุปได้ว่า สารสกัดจากเชื้อ *Vibrio harveyi* มีความสามารถในการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสได้ ซึ่งถ้าใช้ 4-methylcatechol , PTU ซึ่งเป็นสารตัวอย่างควบคุมที่ให้ผลบวก จะไม่สามารถยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสได้ จึงไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นสับสเตรท และการใช้ L-DOPA เป็นสับสเตรทจะมีความสามารถยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสได้ โดยมีการยับยั้ง 13 % ที่ 5 ไมโครลิตร และเมื่อเพิ่มปริมาตรจนเป็น 30 ไมโครลิตรจะมีการยับยั้ง 47.33 %

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในทุกขั้นตอน ควรมีความสะอาดมาก เนื่องจากจะมีการปนเปื้อนของเชื้อรา
2. ควรสกัดสารสกัดจากเชื้อ *Vibrio harveyi* เพิ่มเติม เพราะเชื้อที่สกัดมีปริมาณน้อยมาก

เอกสารอ้างอิง

- กิตติเดช สุวรรณสนธิชัย. (2556). “วิธีการเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อแบคทีเรีย” (ออนไลน์) .
แหล่งที่มา :www.kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2553/2391/6/223354_app1.pdf. วันที่สืบค้น
20 กันยายน 2556
- Cowan , S.T. , HoH , J.G. , Liston, J. , Murray,R.G.E. , Niven,C.E. , Ravin, A.W. , and Stanier,
R.Y. 1974. Bergey’s Manual of Systemic Bacteriology. 8th ed. The Williams & Wilkins
Company / Baltimore P. 1 – 1246.
- Nester , E.W. , Robert,C.E. and Nester,M.T. 1995. Functional Anatomy of Prokaryotes and
Eukaryote. In: Microbiology. 1st ed . Wm.C.BrownCommunications,Inc. P. 46 – 87.
- Scanlan ,C.M. 1988. Introduction to Veterinary Bacteriology , 1st ed. Iowa State university.Press
/ Amess . P. 3 – 17.
- ชุตินา ลิมมัทวาทิรัตน์. “การประยุกต์ใช้ลิกวิดโครมาโทกราฟี – แมสส์สเปกโตรเมตรี” ปีที่ 2
ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม 2548 (หน้า 1-14)
- กิจการ สุขมาตย์. 2543. “ระบบภูมิคุ้มกันและการกระตุ้นภูมิคุ้มกัน โรคในกุ้งกุลาดำ”
วารสารสงขลา นครินทร์ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีปีที่ 22 ฉบับพิเศษ
“การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียผลิตสารปฏิชีวนะสกุล *Alteromonas* ในการยับยั้งการ
เจริญเติบโตของเชื้อ *Vibrio* Study on Efficacy of Antibiotic-Producing Bacteria”,
Alteromonas sp. on Growth Inhibition of *Vibrio* spp. มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อความร่วมมือแห่งปริญญาวิทยาศาสตร (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)
พ.ศ. 2545 ISBN 974-357-425-5
- FERNAND F. FAGUTAO, HIDEHIRO KONDO, TAKASHI AOKI and IKUO HIRONO,
Prophenoloxidase has a role in innate immunity in penaeid shrimp, *Laboratory of Genome
Science, Tokyo University of Marine Science and Technology Konan 4-5-7, Minato, Tokyo
Japan 108-8477*
- An inhibitory compound produced by *Pseudomonas* with effectiveness on *Vibrio harveyi*
Aquaculture Research, 2010, 41, 1452-1461
- An inhibitory compound produced by *Pseudomonas* with effectiveness on *Vibrio harveyi*
Aquaculture Research, 2010, 41, 1452-1461
- T.J. Abraham, Antibacterial marine bacterium deter luminous vibriosis in shrimp larvae

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- อรัญญา คงแก้ว. 2549. “การศึกษาสมบัติของเอนไซม์เบตา-1,3-กลูคาเนสและเอนไซม์เอ็น-อะซิ
ติลกลูโคซามินิเดสในการตอบสนองต่อเชื้อก่อโรค *Vibrio harveyi* ของกุ้งแช่บ๊วย”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สงขลา.
- LEO WALLERSTEIN, “Enzyme Preparations from Microorganisms commercial production
and industrial application” This paper will be confined Wallerstein Laboratories,
New York, N. Y.
- R.O. DE FARIA *et al*, The Biotechnological Potential of Mushroom Tyrosinases ;
Biotechnology of Mushroom Tyrosinases, *Food Technol. Biotechnol.* 45 (3) 287–294
(2007)ISSN 1330-9862 (FTB-1932)
- SUNG-YUM SEO, VINAY K. SHARMA, AND NITI SHARMA, Mushroom Tyrosinase: Recent
Prospects, *J. Agric. Food Chem.*, Vol. 51, No. 10, 2003, Applied Biotechnology
Laboratory, Department of Biology, College of Natural Sciences, Kongju National
University, Kongju 314-701, South Korea,
- Association of a luminous *Vibrio* sp., taxonomically related to *Vibrio harveyi*, with *Clytia*
Linearis (Thornely, 1900) (Hydrozoa, Cnidaria), *Journal of Experimental Marine*
Biology and Ecology 396 (2011), Page 77–82
- Microorganism – Produced Enzymes in the Food Industry ; Izabel Soares, Zacarias Tavora,
Rodrigo Patera Barcelos and Suzymeire Baroni *Federal University of the Bahia Reconcavo*
Center for Health Sciences Brazil
- Mixture Toxicity of Nitrobenzene and Trinitrobenzene Using the Marine Bacterium *Vibrio*
harveyi as the Test Organism , *ECOTOXICOLOGY AND ENVIRONMENTAL SAFETY*
36, 189–195 (1997)ARTICLE NO. ES961499
- An inhibitory compound produced by *Pseudomonas* with effectiveness on *Vibrio harveyi*
Aquaculture Research, 2010, 41, 1452-1461
- T.J. Abraham, Antibacterial marine bacterium deter luminous vibriosis in shrimp larvae

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เครื่องมือ สารเคมีและอุปกรณ์

เครื่องมือ

1. ไมโครปิเปต HTL LAB SOLUTION ประเทศโปแลนด์ รุ่น DISCOVERY COMFORT
2. ทิปขนาดต่างๆ (Micropipette and Tips) GILSON รุ่น AUTOCLAVABLE TOWERPACK ประเทศสหรัฐอเมริกา
3. เครื่องปั่นเหวี่ยง (Microcentrifuge)
4. เครื่อง (Incubator Shaker) รุ่น WIS 30 DIHAN
5. เครื่อง Spectrophotometer รุ่น 269N273008 CALIBRATION LABORATORY
6. ตู้บ่มเชื้อ Plus II incubater บริษัท Thai polymedic
7. ตู้เย็น
8. เครื่องปั่นเหวี่ยง (Centrifuge)
9. หม้อนึ่งความดันไอ (autoclave)
10. เครื่องชั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง

อุปกรณ์

1. ไมโครปิเปต

ขนาด	20	μL
ขนาด	20	μL
ขนาด	200	μL
ขนาด	1000	μL
2. กระบอกตวง ขนาด 50 mL
3. ขวดรูปชมพู่

ขนาด	250	mL
ขนาด	500	mL
4. บีกเกอร์

ขนาด	50	mL
ขนาด	100	mL
ขนาด	500	mL
5. หลอดทดลอง ขนาด 12 mL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด 50 mL

6. แท่งแก้ว
7. ซ้อนตักสาร
8. Micro centrifuge tube ขนาด 0.5 mL

สารเคมี

1. เอทิลอะซิเตต (ethyl acetate)
2. โซเดียมซัลเฟต (sodium sulfate)
3. Tyrosinase from mushroom lyophilized powder 25KU
4. 4-Methylcatechol 98% 25g (A126510250)
5. น้ำกลั่น Clave
6. สารละลาย DOPA (Dopamine)
7. DMSO (dimethyl sulfoxide)
8. โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride)
9. Phosphate Buffered Saline (PBS Buffer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การเตรียมอาหารและสารเคมี

อาหารแข็ง TSB 100 mL

อาหาร TSB	3	g
น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ	100	mL
เกลือ โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride)	2	g
วุ้น (agar)	1.5	g

วิธีการเตรียม

ชั่งอาหาร TSB 3 g เกลือ โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride) 2 g ละลายในน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ และวุ้น (agar) 1.5 g เติมน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อลงไป 100 mL นำไป Autoclave ที่อุณหภูมิ 121°C เป็นเวลา 15 นาที

อาหารเหลว TSB 100 mL

อาหาร TSB	3	g
น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ	100	mL
เกลือ โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride)	2	g

วิธีการเตรียม

ชั่งอาหาร TSB 3 g เกลือ โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride) 2 g ละลายในน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ เติมน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อลงไป 100 mL นำไป Autoclave ที่อุณหภูมิ 121°C เป็นเวลา 15 นาที เก็บที่อุณหภูมิ -4°C

สารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (pH 6.8)

วิธีการเตรียม

ชั่ง NaH_2PO_4 2.4 มิลลิกรัม ละลายด้วยน้ำกลั่น จนปริมาตร 1000 มิลลิลิตร

สารละลายเอนไซม์ไทโรซิเนส

วิธีการเตรียม

ชั่งเอนไซม์ไทโรซิเนส 0.0012 กรัม ละลายด้วยฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (pH 6.8)

สารละลาย L-DOPA

วิธีการเตรียม

ชั่งสารละลาย L-DOPA 0.0016 กรัม ละลายด้วยฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (pH 6.8)

ภาคผนวก ค

รายละเอียดผลการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

รายละเอียดผลการทดลอง

1. ผลการหาปริมาณที่เหมาะสมของเอนไซม์ไทโรซิเนสเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบ
ความสามารถในการยับยั้ง

ตารางที่ ค-1 ปริมาณที่เหมาะสมของเอนไซม์ไทโรซิเนส

Time	No Enz	Enz 1ul	Enz 2ul	Enz 3ul	Enz 4ul	Enz 5ul
0:00	0.0445	0.0900	0.1037	0.1092	0.1125	0.1164
1:00	0.0448	0.1035	0.1113	0.1160	0.1188	0.1203
2:00	0.0452	0.1106	0.1156	0.1221	0.1257	0.1256
3:00	0.0448	0.1183	0.1242	0.1320	0.1422	0.1390
4:00	0.0449	0.1269	0.1372	0.1484	0.1574	0.1583
5:00	0.0451	0.1348	0.1467	0.1602	0.1671	0.1724
6:00	0.0451	0.1414	0.1543	0.1671	0.1751	0.1833
7:00	0.0451	0.1470	0.1609	0.1741	0.1837	0.1929
8:00	0.0451	0.1524	0.1673	0.1821	0.1921	0.2016
9:00	0.0452	0.1581	0.1739	0.1895	0.1997	0.2093
10:00	0.0453	0.1635	0.1795	0.1964	0.2070	0.2165
11:00	0.0452	0.1684	0.1852	0.2026	0.2133	0.2229

ตัวอย่างการคำนวณ ; No Enz

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} &= (0.0452-0.0451)/9 \\ &= 0.0000167 \end{aligned}$$

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ค-2 อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ปริมาตร (ไมโครลิตร)	อัตราเร็ว(sec ⁻¹)
0	0
1	5.60×10^{-3}
2	6.41×10^{-3}
3	7.06×10^{-3}
4	7.70×10^{-3}
5	8.41×10^{-3}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซีนเนสโดยใช้ 4-methylcatechol เป็น สับสเตรท

ตารางที่ ก-3 ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย

Time	DMSO	Neg2	Sam2	Neg1	Sam1	PTU
0:00	0.0945	0.0923	0.0938	0.0914	0.0888	0.0528
1:00	0.1076	0.1057	0.1066	0.1058	0.1034	0.0628
2:00	0.1144	0.1122	0.1140	0.1131	0.1125	0.0820
3:00	0.1257	0.1228	0.1212	0.1219	0.1230	0.1030
4:00	0.1319	0.1318	0.1318	0.1314	0.1309	0.1136
5:00	0.1393	0.1386	0.1388	0.1386	0.1375	0.1229
6:00	0.1458	0.1454	0.1441	0.1449	0.1434	0.1295
7:00	0.1507	0.1499	0.1507	0.1505	0.1489	0.1354
8:00	0.1558	0.1552	0.1564	0.1562	0.1543	0.1406
9:00	0.1611	0.1607	0.1619	0.1620	0.1600	0.1460
10:00	0.1664	0.1661	0.1673	0.1674	0.1655	0.1513
11:00	0.1715	0.1714	0.1728	0.1731	0.1708	0.1565
12:00	0.1767	0.1765	0.1781	0.1785	0.1757	0.1614
13:00	0.1811	0.1811	0.1833	0.1835	0.1803	0.1658
14:00	0.1852	0.1853	0.1884	0.1882	0.1851	0.1700
15:00	0.1895	0.1893	0.1932	0.1924	0.1895	0.1742

ตัวอย่างการคำนวณ ; DMSO

$$\text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} = (0.1895 - 0.1393) / 10$$

$$= 0.0052$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ก-4 อัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec ⁻¹)	% การยับยั้ง
DMSO	5.02×10^{-3}	100.0000
NEG2	5.07×10^{-3}	100.9960
SAM2	5.44×10^{-3}	108.3665
NEG1	5.38×10^{-3}	107.1713
SAM1	5.20×10^{-3}	103.5856
PTU	5.13×10^{-3}	102.1912

ตัวอย่างการคำนวณ ; % การยับยั้ง

$$\begin{aligned} \% \text{ การยับยั้ง NEG2} &= (5.07 \times 10^{-3} / 5.02 \times 10^{-3}) * 100 \\ &= 100.9960 \end{aligned}$$

3. ผลการยับยั้งของเอนไซม์ไทโรซิเนสเมื่อเติม DMSO กับไม่เติม DMSO

ตารางที่ ก-5 ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย

Time	No Enz	Enz+DMSO	Enz No DMSO
0:00	0.0453	0.0867	0.0832
0:20	0.0451	0.1249	0.1217
0:40	0.0453	0.1670	0.1618
1:00	0.0453	0.2047	0.1987
1:20	0.0454	0.2357	0.2281
1:40	0.0452	0.2629	0.2513
2:00	0.0454	0.2890	0.2738
2:20	0.0454	0.3127	0.2970
2:40	0.0452	0.3337	0.3224
3:00	0.0454	0.3531	0.3482

ตัวอย่างการคำนวณ ; Enz + DMSO

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} &= (0.3531 - 0.289) / 1 \\ &= 0.0888 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ค-6 อัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยา

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว(sec)
No Enz	0.0000
Enz+DMSO	0.0888
Enz No DMSO	0.0883

4. ผลการทดสอบแอกติวิตีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ DOPA เป็นสับสเตรท

ตารางที่ ค-7 ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย ครั้งที่ 1

Time	PTU	Blank2	Sam2	Blank1	Sam1	DMSO
0:00	0.0433	0.1266	0.1292	0.1164	0.1105	0.1164
0:20	0.0432	0.1535	0.1576	0.1447	0.1361	0.1442
0:40	0.0431	0.1812	0.1872	0.1732	0.1627	0.1746
1:00	0.0431	0.2068	0.2148	0.1998	0.1877	0.2041
1:20	0.0431	0.2313	0.2415	0.2248	0.2109	0.2332
1:40	0.0432	0.2546	0.2666	0.2484	0.2325	0.2608
2:00	0.0431	0.2760	0.2898	0.2699	0.2524	0.2857
2:20	0.0431	0.2958	0.3112	0.2898	0.2709	0.3092
2:40	0.0432	0.3139	0.3305	0.3080	0.2881	0.3298
3:00	0.0432	0.3306	0.3485	0.3249	0.3039	0.3493
3:20	0.0431	0.3464	0.3650	0.3406	0.3186	0.3675
3:40	0.0432	0.3608	0.3803	0.3552	0.3323	0.3843
4:00	0.0433	0.3743	0.3944	0.3689	0.3453	0.4000

ตัวอย่างการคำนวณ ; DMSO

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} &= (0.3493-0.1164)/3 \\ &= 0.0776 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ค-8 อัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยา

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec)
DMSO	0.0776
Sample 1	0.6446
Blank 1	0.0695
Sample 2	0.0731
Blank 2	0.0680
PTU	0.0000

ตารางที่ ค-9 ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย ครั้งที่ 2

Time	PTU	Blank2	Sam2	Blank1	Sam1	DMSO
0:00	0.0502	0.1561	0.1577	0.1473	0.1422	0.1393
0:20	0.0502	0.1839	0.1856	0.1748	0.1690	0.1691
0:40	0.0503	0.2114	0.2138	0.2030	0.1960	0.1994
1:00	0.0506	0.2375	0.2403	0.2298	0.2217	0.2271
1:20	0.0507	0.2622	0.2658	0.2553	0.2458	0.2530
1:40	0.0506	0.2849	0.2902	0.2789	0.2680	0.2772
2:00	0.0504	0.3061	0.3121	0.3003	0.2882	0.3001
2:20	0.0508	0.3256	0.3325	0.3202	0.3073	0.3201
2:40	0.0506	0.3438	0.3511	0.3383	0.3240	0.3391
3:00	0.0506	0.3608	0.3683	0.3553	0.3398	0.3564
3:20	0.0509	0.3768	0.3845	0.3709	0.3547	0.3728
3:40	0.0508	0.3911	0.3989	0.3854	0.3680	0.3876
4:00	0.0509	0.4046	0.4122	0.3986	0.3808	0.4008
4:20	0.0508	0.4170	0.4245	0.4110	0.3923	0.4135

ตัวอย่างการคำนวณ ; DMSO

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} &= (0.3564 - 0.1393) / 3 \\ &= 0.0776 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ค-10 อัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยา

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec)
DMSO	0.0723
Sample 1	0.0658
Blank 1	0.0693
Sample 2	0.0702
Blank 2	0.0682
PTU	0.0000

ตารางที่ ค-11 ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย ครั้งที่ 3

Time	PTU	Blank2	Sam2	Blank1	Sam1	DMSO
0:00	0.0544	0.1459	0.1395	0.1296	0.1144	0.1132
0:20	0.0559	0.1818	0.1753	0.1642	0.1484	0.1538
0:40	0.0567	0.2191	0.2133	0.2006	0.1827	0.1906
1:00	0.0585	0.2529	0.2482	0.2338	0.2145	0.2266
1:20	0.0604	0.2843	0.2804	0.2642	0.2440	0.2605
1:40	0.0614	0.3141	0.3105	0.2934	0.2717	0.2924
2:00	0.0616	0.3413	0.3387	0.3192	0.2978	0.3222
2:20	0.0604	0.3662	0.3650	0.3440	0.3222	0.3497
2:40	0.0615	0.3892	0.3893	0.3675	0.3449	0.3754
3:00	0.0614	0.4112	0.4122	0.3893	0.3669	0.3993
3:20	0.0607	0.4317	0.4338	0.4101	0.3871	0.4214
3:40	0.0605	0.4512	0.4538	0.4293	0.4070	0.4422
4:00	0.0603	0.4696	0.4727	0.4480	0.4243	0.4618
4:20	0.0605	0.4867	0.4906	0.4653	0.4412	0.4801
4:40	0.0592	0.5031	0.5077	0.4818	0.4572	0.4973

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการคำนวณ ; DMSO

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา} &= (0.3993-0.1132)/3 \\ &= 0.0953 \end{aligned}$$

ผลแสดงอัตราเร็วของเอนไซม์ไทโรซิเนส

ตารางที่ ค-12 อัตราเร็วการเกิดปฏิกิริยา

สารตัวอย่าง	อัตราเร็ว (sec)
DMSO	0.0953
Sample 1	0.0841
Blank 1	0.0865
Sample 2	0.0909
Blank 2	0.0884
PTU	0.0023

ตารางที่ ค-13 ตารางแสดงแอกติวิตี้ของเอนไซม์ไทโรซิเนสโดยใช้ DOPA เป็น สับสเตรท
ทำการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง

สารตัวอย่าง	(%) Activity ครั้งที่ 1	(%) Activity ครั้งที่ 2	(%) Activity ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย ทั้ง 3 ครั้ง	ค่า S.D.
DMSO	100.00	100.00	100.00	100.00	0.00
Sample 1	82.98	91.01	88.24	87.41	4.07
Blank 1	89.56	95.85	90.76	92.05	3.33
Sample 2	94.20	97.09	95.38	96.55	1.45
Blank 2	87.62	94.32	92.75	91.57	3.50
PTU	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

ตารางที่ ค-14 การเปลี่ยนแปลงปริมาณของสารตัวอย่าง

Time	สารละลาย	5ul	10ul	15ul	20ul	25ul	30ul
0:00	Sample	0.2655	0.2350	0.2050	0.1693	0.1434	0.1295
1:00	Sample	0.3139	0.2684	0.2295	0.1964	0.1618	0.1430
2:00	Sample	0.3528	0.2993	0.2569	0.2204	0.1798	0.1589
3:00	Sample	0.3880	0.3300	0.2844	0.2420	0.1967	0.1718
4:00	Sample	0.4208	0.3558	0.3073	0.2607	0.2111	0.1832
5:00	Sample	0.4502	0.3777	0.3279	0.2769	0.2238	0.1930
6:00	Sample	0.4767	0.3980	0.3453	0.2909	0.2352	0.2016
7:00	Sample	0.5006	0.4176	0.3626	0.3035	0.2453	0.2093
8:00	Sample	0.5199	0.4366	0.3786	0.3152	0.2543	0.2159
9:00	Sample	0.5357	0.4536	0.3935	0.3259	0.2624	0.2219
10:00	Sample	0.5504	0.4679	0.4053	0.3355	0.2697	0.2276

ตารางที่ ค-15 การเปลี่ยนแปลงปริมาณของแบลนค์

Time	สารละลาย	5ul	10ul	15ul	20ul	25ul	30ul	PTU
0:00	Blank	0.3075	0.2603	0.2326	0.2092	0.1701	0.1583	0.0609
1:00	Blank	0.3597	0.3049	0.2752	0.2410	0.2009	0.1862	0.0612
2:00	Blank	0.4007	0.3405	0.3089	0.2759	0.2312	0.2134	0.0616
3:00	Blank	0.4370	0.3751	0.3417	0.3077	0.2585	0.2384	0.0618
4:00	Blank	0.4709	0.4042	0.3719	0.3348	0.2840	0.2608	0.0619
5:00	Blank	0.5023	0.4281	0.3991	0.3584	0.3052	0.2804	0.0619
6:00	Blank	0.5306	0.4505	0.4228	0.3786	0.3240	0.2978	0.0621
7:00	Blank	0.5558	0.4728	0.4436	0.3960	0.3403	0.3133	0.0619
8:00	Blank	0.5777	0.4951	0.4610	0.4113	0.3548	0.3263	0.0620
9:00	Blank	0.5970	0.5153	0.4765	0.4260	0.3671	0.3384	0.0619
10:00	Blank	0.6130	0.5311	0.4893	0.4385	0.3782	0.3485	0.0619

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค-16 การเปลี่ยนแปลงปริมาณ DMSO

Time	สารละลาย	5ul	10ul	15ul	20ul	25ul	30ul
0:00	DMSO	0.3239	0.2492	0.2454	0.1982	0.1751	0.1528
1:00	DMSO	0.3721	0.2921	0.2915	0.2398	0.2099	0.1831
2:00	DMSO	0.4162	0.3308	0.3331	0.2764	0.2437	0.2137
3:00	DMSO	0.4557	0.3667	0.3684	0.3092	0.2750	0.2422
4:00	DMSO	0.4894	0.4005	0.3987	0.3378	0.3032	0.2672
5:00	DMSO	0.5173	0.4289	0.4243	0.3620	0.3270	0.2887
6:00	DMSO	0.5408	0.4528	0.4465	0.3824	0.3466	0.3063
7:00	DMSO	0.5608	0.4729	0.4651	0.4000	0.3633	0.3216
8:00	DMSO	0.5828	0.4897	0.4809	0.4147	0.3772	0.3341
9:00	DMSO	0.6070	0.5045	0.4950	0.4278	0.3894	0.3450
10:00	DMSO	0.6333	0.5203	0.5071	0.4388	0.3992	0.3543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้